

મારા જીવનનો એક વચ્ચે ગાળો

-ભદ્રા વડગામા

ગણે તુમો ભરેલો હતો, પણ પતી સામે રડવું નહોતું એટલે નૈરોબી એરપોર્ટ પર તેમને વીદાય આપી, હું અને મારી પાંચ વર્ષની પુત્રી શાલીની ટોઈલેટમાં જઈ એકબીજાને વળગી થોડી કાણો માટે રડતાં રહ્યાં. પ્રીયજનને છોડવાના દુઃખ સાથે નવા મુલકમાં વસવાટ કરવાનો ડર પણ ગભરાવી રહ્યો હતો. પ્રેન ઉપડયું અને અમે બન્ને અમારા પોતપોતાના વીચારોમાં અટવાતાં શાંત પડી રહ્યાં.

અમે બ્રીટન કેમ જતાં હતાં ? કેન્યામાં શીક્ષકોની નીમણુક ક્યાં અને ક્યારે કરવી એ નીર્ણય સમુર્ખપણે મીનીસ્ટ્રી ઓફ એડ્યુકેશન દ્વારા લેવામાં આવતો. અમ દમ્પતીની કેન્યાના એક સાવ નાનકડા ગામડાની ગલ્ઝ બોર્ડિંગ સ્કુલમાં બદલી થઈ. એશીયન શીક્ષકો શહેરી વીસ્તારમાં ભણવવાનું પસંદ કરતા; પણ જ્યારે સરકાર તેમને ગામડામાં મોકલતી ત્યારે ત્યાંથી શહેરમાં બદલી મેળવવા માટે અનેક કાવાદાવા કરવા પડતા. પાંચ વર્ષ તો ત્યાં કાઢી નાખ્યાં; પણ હવે શાલીનીના શીક્ષણ માટેની જોગવાઈ કરવી જ રહી. નક્કી કર્યું કે હું અને શાલીની પહેલાં લંડન જઈએ, જ્યાં હું લાઈબ્રેરીઅન્શીપનો કોર્સ કરીશ અને ગમશે તો ત્યાં રહી જઈશું અને નહીં તો પાછાં કેન્યા જતાં રહીશું. ત્યાં સુધી પતીદેવ કરશે કેન્યા સરકારની નોકરી અને પુરો પાડશે અમારો ખર્ચ.

૧૯૭૭ના ઓગસ્ટ મહીનાના એ દીવસે હીથો એરપોર્ટનું હવામાન નૈરોબી એરપોર્ટ કરતાં વધારે ગરમ હતું; પણ ઈભીગ્રેશન ઓઝીસરનો આવકાર હીમ જેવો ઠંડો હતો. ‘શા માટે અહીં આવી છો ?’ તેવા તેના પ્રશ્નના જવાબમાં જ્યારે મેં કહ્યું કે : ‘હું ભણવા માટે બ્રીટન આવી છું,’ ત્યારે એ બબડ્યો, ‘બધાં એવું જ કહે છે.’ ખરું પુછ્યો તો જ્યારે મારા પાસપોર્ટમાં ‘રાઇટ ઓફ અબોડ’ની છાપ હતી. ત્યારે આ પ્રશ્ન પુછ્યા માટેનું કોઈ કારણ જ તેની પાસે નહોતું. આ પ્રસંગે ગુજરાતી લાક્ષણીકતા અપનાવી શાન્ત રહેવાનું મેં ઉચ્ચીત માન્યું. અને પછી તો બહેન-ભાણ્ણાભાજીઓના ભાવભીના આવકારથી એ કડવાશ ભુલાઈ ગઈ.

બહેનનાં બાળકો ભણવામાં હોશીયાર હતાં એટલે શાલીનીને તે જ સ્કુલમાં પ્રેમસભર પ્રવેશ મળ્યો. શીક્ષક તરીકે અહીંના અભ્યાસક્રમમાં મને રસ હતો. હેડમાસ્ટર સાથે વાત કરતાં જાણીને નવાઈ લાગી કે ત્રણ ‘આર’- રીડિંગ, રાઈટિંગ અને એરોથમેટીક - સીવાય સ્કુલને કઈ દીશામાં આગળ વધારવી એ સંદર્ભે હેડટીચર પર આધારીત હતું. એટલે જસ્તો સારા હેડટીચરોની કાબેલીયત પ્રમાણે સ્કુલની પ્રતીષ્ઠા બનતી. મારી બહેન કામે નહોતી જતી એટલે તેનાં બાળકો સાથે, ચાઈલ્ડમાઈન્ડરની માથાજીંક વીના, શાલીની પણ સચ્ચવાઈ ગઈ. પાસે જ એક પાક હતો, જ્યાં તે જમાનામાં ડર વીના બાળકો એકલાં પણ રમી શકતાં. તેના પીતા સાથેનો સંપર્ક જળવવા અમે ટેપ કરીને શાલીનીએ શીખેલાં બાળગીતો, સ્થાનીક લાઈબ્રેરીમાંથી લાવેલાં પુસ્તકોમાંથી વાચન અને લંડનની સહેલ કરી, જોયેલાં સ્થળોનું વર્ણન કેન્યા મોકલતાં.

શાલીની તો સ્થાયી થઈ ગઈ; હવે આવ્યો મારો વારો. લંડનની રેલવે અને ટ્ર્યુબ નેટવર્કનો અટપટો નકશો જોઈ કરીને, કોલેજ પહોંચવાનો સરળ રૂટ શોધી કાઢ્યો. મારી બહેન તો બાળકોના

ઉછેરમાં ભાગ્યે જ ટ્રેન મારફત મુસાફરી કરતી. વળી, બસ સર્વીસ ઘરની સાવ જ નજીક હતી, એટલે આ બધું શોધકામ મારે જાતે જ કરવું પડ્યું. જ્યારે પણ અમે બસમાં ફરવા જતાં ત્યારે હું રસ્તાઓનાં નામ, બસનો રૂટ વગેરે સતત નીહાળતી રહી, પછી ઘરે આવી લંડનની નકશાપોથીમાં એ રસ્તાઓ જોઈ પણ જતી. મુજે તો હું શીક્ષિકાનો જીવ ને!

અમારી લાઈબ્રેરી સ્કુલનું વર્ષ જાન્યુઆરીથી ડિસેમ્બર સુધીનું હતું; પણ પરદેશના વીદ્યાર્થીઓને એક સત્ર વહેલા બોલાવતા. તે સત્ર દરમીયાન અમને અહીંની સ્થાનીક સરકારી પદ્ધતી વિશે જાણકારી અપાતી, અહીંની લાઈબ્રેરીઓનો ઈતીહાસ અપાતો, અંગ્રેજના વર્ગો પણ હતા અને થીયેટર અને જાહેર તથા અમુક સ્પેશીયલ લાઈબ્રેરીઓની મુલાકાતે લઈ જવામાં પણ આવતાં. એક અઠવાડીયા માટે કોઈ જાહેર લાઈબ્રેરીમાં કામ કરવાની પણ ગોઠવણ હતી. અમારા પરદેશી ચુપમાં મલેરીયા, સીંગાપોર, બર્મા, યુગાન્ડા, જોર્ડન અને ઈથીયોપીઅના રરથી ઉપ વર્ષના વીદ્યાર્થીઓ હતા. ખુબ સુભેણ સાધ્યો સહૃ સાથે. મકેરેરે યુનીવર્સિટીના સ્નાતક તરીકે અંગ્રેજ શીખવાની મને તો જરા પણ જરૂર નહોતી અને તેથી જ તો તેમાં A+ મળવાની નવાઈ પણ નહોતી.

પાનખર શરૂ થઈ ગઈ હતી, એટલે તડકો હોવા છતાં; ઠડી સખત લાગતી હતી. કેન્યામાં ચંપલ કે ખુલ્લા સેન્ડલ સીવાય બીજા કોઈ પ્રકારના જોડા પહેર્યા નહોતા અને સાડીમાં તે વળી એવા જોડા શોભે પણ બરા? એમ માની ખુલ્લા પગે લેક્ચરમાં ધ્યાન પણ ન આપી શકાય એવી. ઠડી લાગતી હતી. ત્યાં તો બર્માની સખી વહારે ધાઈ. સામે દુકાનમાં નાયલોનનાં પાતળાં મોજાં ‘પોપ સોક્સ’ મળે છે, જે પહેરવાથી ઘણી હુંફ રહેશે. નવાઈની વાત તો એ હતી કે દુકાનદાર હતો મુકેશ શાહ જેને મેં કેન્યામાં ભણાવ્યો હતો. એના માટે અંગ્રેજમાં મને ગમતો શબ્દ છે : serendipity. પછી તો પગને પુરી સ્વતંત્રા મળે તેવા જોડા શોધવામાં નાકે દમ આવ્યો.

બીજી એક નવાઈ એ જોઈ કે અમારાં ટોઇલેટ્સમાં ‘condom dispensers’ હતાં. જોઈને મારી બર્માજ સખી કહે, ‘ભદ્રા, હું તો કદી મારાં બાળકોને ઈંગ્લેન્ડ ભણવા નહીં મોકલું !’

બુધવારે અમારે સ્કુલે જવું પડતું નહીં. સારું જ થયું, કેમ કે આવા જ એક બુધવારે સવારે ધીરીધીરી હીમવર્ષા શરૂ થઈ હતી. આહ ! કેટલું અલ્લાદક એ દશ્ય હતું ! બારીમાં ઉભીઉભી બસ જોતી જ રહી ! મનમાં એક ગીતની કડી ગુંજવા લાગી. ‘બહારોં ફૂલ બરસાઓ, મેરા મહેબુબ આયા હૈ’ અને પતીની યાદમાં ખોવાઈ ગઈ. શાલીની અને બીજાં બાળકો તો સ્નોમેન બનાવવા માટે સ્કુલેથી આવીને સીધાં ગાર્ડનમાં ઢોરી ગયાં હતાં.

સત્રના છેલ્લા અઠવાડીયા માટે એક જાહેર લાઈબ્રેરીમાં કામનો અનુભવ લેવા ગઈ. કામમાં મશાગુલ લાઈબ્રેરીયને મારા માટે કોઈ કાર્યક્રમ ગોડલ્યો હોય તેવું લાગ્યું નહીં; કેમ કે મને કહેવાયું કે એક સોણસતર વર્ષની લાઈબ્રેરી-આસીસ્ટન્ટની સાથે મારે રહેવું અને તે જે કહે તે મારે કરવું. પહેલાં તો એની કોકની(Cockney) અંગ્રેજને સમજતાં. અદ્યાણ. પ.ડી. તે તેની બહેનપણી સાથે ગુસ્પુસ કરતી મારા પર હસવા લાગી. એટલે મેં શાંતીથી કહી દીધું કે કેન્યામાં હું ફક્ત બીબીસીની કવીન્સ ઈંગ્લીશથી ટેવાયેલી છું; એટલે તેમની આ ભાંગીતુરી ભાગ અને ઉચ્ચાર હું સમજી શકતી નથી.

બનો અવાક્ બની મને જોઈ રહી. આખરે તો શીકીકા હતી ને ! પછી પેલી છોકરી સમયસર પાછાં ન આવેલાં પુસ્તકો માટે ‘ઓવરરડ્યુ’ નોટીસો પર સ્ટેમ્પસ ચોંગતી હતી. મને પણ તેમ કરવાનું કહેવામાં આવ્યું. શું છ હજાર માઈલ દુરથી, ગાંધના પૈસા ખર્ચિને, આ કામ કરવા માટે હું બ્રીટન આવી હતી ? મનમાં સમસ્યાની ફરીયાદ કરવાનું નક્કી કરી, જેમતેમ દીવસ પુરો કર્યો; પણ બીજા દીવસથી બધું ગોઠવાઈ ગયું હતું. આ કામથી બ્રીટનની રેફરન્સ લાઈબ્રેરીઓમાં કેવાકેવા સામાન્ય પ્રશ્નો લોકો લાવતા હતા અને તેનો જવાબ શોધવા કેટલી મહેનત લેવાતી, લોકો સંગીતની રેકૉર્ડ્સ, અને મોટાં ચીત્રકામો પણ લાઈબ્રેરીમાંથી ઘેર ટીંગાડવા માટે થોડા દીવસો માટે લઈ જઈ શકતાં હતાં એ બધાનો જાતઅનુભવ થતાં, અહીંની લગભગ મફત લાઈબ્રેરીસેવા માટે ખુબ માન થયું.

વળી, કોર્સના કામ માટે દસ દીવસ કોમન્વેલ્થ ઇન્સ્ટીટ્યુટની લાઈબ્રેરીમાં કામ કરી, ભારત અને પુર્વ આઝીકા વીશેનાં પુસ્તકોની સભાનતા કેળવી, સારો અનુભવ મેળવ્યો. વેમબલીની એક લાઈબ્રેરીમાં ગુજરાતી લોકોની વાચન માટેની જરૂરીયાતોનું નાનું સર્વેક્ષણ કરીને, અહીં સ્થાયી થયેલાં લોકોને પોતાની માતૃભાષાને જાળવી રાખવાની ધગશ જોઈ હર્ષ થયો.

કદાચ કોર્સ પુરો કર્યા પછી પાછું કેન્યા જવાનું થાય એમ માની એ વર્ષ દરમીયાન બને તેટલું ઇંગ્લેન્ડ જોઈ લેવું તેવું નક્કી કર્યું હતું. દર વીકેન્ડમાં લંડનનાં મુખ્ય આકર્ષણો જોવા હું અને શાલીની, તો ક્યારેક બહેન અને બાળકો સાથે અમે નીકળી પડતાં. સ્વોન લેઈક બેલે જોયું, સીન્ડ્રેલા ઓન આઈસ જોયું, જીસસ કાર્લિસ્ટ સુપર સ્ટ્યાર મ્યુઝિકલ જોયું, લોડ મેઅરની પરેડ જોઈ. જ્યાં જ્યાં મીત્રો હતાં તે ગામો અને શહેરો જોયાં. અહીંના તહેવારોની ઉજવાડી માડી. તેમ જ વેમબલી વીસ્તારની નવરાત્રી અને ગુજરાતી લાઈફ સ્ટાઇલ પણ જોઈ.

કીસ્મસના તહેવારની અમારી પહેલી ઉજવણી ખુબ યાદગાર રહી. મારી સાથે કેન્યામાં ભણવતી એક અંગ્રેજ સખી એલીજાબેથે તેની માતાને ત્યાં કીસ્મસ ગાળવાનું અમને આમંત્રણ આપ્યું હતું. તે બ્રાઈટનની નજીકના એક નાના ગામડામાં રહેતી હતી. ક્યાં મારા બાળપણના ઝાંઝીબારના હીન્દી મહાસાગરનો નીલો રંગ અને કયાં આ જોઈને ધુજારી છુટે તેવા જોરદાર પવનથી ઉછળતાં મોંજાવાળી રાખોડી ઇંગ્લીશ ચેનલ!

એલીજાબેથની માતાએ અમારી ખુબ આગતાસ્વાગતા કરી. રાત્રે અમારા ખાટલામાં ગરમ પાણીની કોથળી પણ તેણે મુકવાની ચોકસાઈ રાખી હતી. મધ્યરાત્રીએ કેથોલિક ચર્ચમાંની સર્વીસમાં પણ અમે ગયાં અને કીસ્મસની દરેકેદરેક રસમ અમે આ અંગ્રેજ કુટુંબ જોડે માણી. શાલીની તો સૌના પ્રેમનું કેન્દ્ર હોવાથી અને સુંદર બેટો મળવાથી, નીજ-આનંદમાં મળ્યા હતી. કીસ્મસ લન્ચ પછી ચાલીને ફરવા જવું એ અંગ્રેજ લોકોની એક પ્રથા છે. અમે ગયાં ફરવા અને ફરી પાછી બાળપણની યાદ તાજી થઈ. ઝાંઝીબારમાં કીસ્મસને દીવસે બધા એશીયાઈ લોકો ગામથી દુરના દરીયાકીનારે ભેગાં થતાં. ભજ્યાં, સમોસા, ભેળપુરી, ઝાંઝીબાર મીક્સ, કબાબ, ચીકન વગેરે ગરમાગરમ વાનગીઓની પેટ્રોમેક્સથી ઝળંહળાં થતી હાટરીઓ, હાથમાં લટકાવી ફરતા યુવાનોના ટ્રાન્ઝીટર રેડિયો પર આવતા બોલીવુડનાં ગીતો અને બાળકોની દોડધામ વચ્ચે પોતપોતાનાં ટોળામાં બેસી પીકનીક માણસ્તાં આનંદ કરતાં લોકોની સરખામણીમાં, બ્રીટનના આ તહેવાર સમયે રસ્તા પર

ઇવાયેલી નીરવ શાન્તી જોઈ અચંબો થયો ! શું આટલો મોટો તહેવાર અને આવી શુંચતા ? શું અંગેજ લોકોને આપણી જેમ આનંદ કરવાનું નહીં આવડતું હોય ?

એપ્રીલમાં મારા પતી લંડન આવ્યા. મને અને શાલીનીને ખુબ ગમ્યું. ખુબ સાંત્વન મળ્યું. સાથે હિંદુઓ અને અમને થોડા દીવસનો સાથ આપી એલીજાબેથનું લગ્ન માણી, જેમાં શાલીની બ્રાઈડ્સ મેર્ડિં હતી, તે પાછા કેન્યા જતા રહ્યા; પણ અહીં સ્થાયી થવું એ નીર્ણય સહીત.

ઉનાળાની રજામાં મારી પરદેશી સહેલીઓ યુરોપની ટૂર પર ગઈ; પણ પતીના ખર્ચમાં મદદ કરવા મેં કામ કરવાનું નક્કી કર્યું. અઠવાડીયાના ઈ 33 પગારે એક પોલીટેકનિક લાઈબ્રેરીમાં કામ મળ્યું, સરસ અનુભવ થયો; પણ એક અચ્છી વાત તો એ બની કે કામ માટે નેશનલ ઈન્સ્યોરન્સ નંબર લેવો પડે તેમ હતું. કયા પ્રકારનું ઈન્સ્યોરન્સ જોઈએ છે, પુરા હપ્તાનો કે આંશિક હપ્તાનો ? આ સવાલનો જવાબ નહોતી જાણતી. પુછતાં જાણવા મળ્યું કે પુરા હપ્તાનો ફાયદો નીવૃત્તિ પછી મળતા પેન્શનમાં થશે. તે દીવસે કરેલા નીર્ણયનો ફાયદો આજે માણી રહી છું.

એક દીવસ પોસ્ટ ઓફિસમાં ગઈ. કાઉન્ટર પાછળ ગુજરાતી યુવાન હતો. મને કહે, ‘ધ્રુવ, વોટ કેન આઈ દુ ઝોર યુ?’ મને થયું જોતો નથી કે હું તારાથી કેટલી મોટી છું અને મને ‘ધ્રુવ’ કહીને બોલાવે છે ? જરાય ન ગમ્યું, પણ ‘દેશ તેવો વેશ’ સમજી પેલાને ગાળ ન આપી એ બહુ સારું કર્યું.

સવા વર્ષ દરમીયાન ધાર્યો હતો તેવો રંગભેદનો કોઈ અણગમતો અનુભવ થયો નહોતો એટલે, અને વળી, પેલા ઈભીગ્રેશન ઓફિસરના બોલને સાચો પાડવા, અહીં સ્થાયી થવાનો મનસુબો મજબુત બન્યો. ઉપરાંતમાં ઉચ્ચ કક્ષાના માકર્સ મેળવી પાસ થઈને તરત જ દુનીયાની સૌથી મોટી શૈક્ષણિક ઓથોરીટી (ઈનર લંડન એડ્યુકેશન ઓથોરીટી)ની સ્કુલ લાઈબ્રેરી સર્વીસમાં ૧૯૭૫ જાન્યુઆરીથી કામ શરૂ કર્યું, જેથી સ્કુલો સાથેનો સમબન્ધ ચાલુ રાખી શકાયો; અનો પણ આનંદ હતો. પતીના આવ્યા પછી લંડનના એક સારા મહોલ્લામાં ઘર પણ ભાડે મળી ગયું અને ‘રાઈટ ઓફ અબોડ’વાળા બ્રીટિશ નાગરીક તરીકે નહીં; પણ બ્રીટનના રહેવાસી તરીકે મારા જીવનનું બીજું પ્રકરણ શરૂ થયું.

-ભદ્રા વડગામા

(ભદ્રાબહેન હાલ લંડનની ‘ગુજરાતી સાહીત્ય અકાડમી’નાં મહામંત્રી છે. એમણે બ્રીટનમાં વસેલાં ગુજરાતી પરીવારોનાં સંતાનો માટે, મુળ અંગેજમાં લખાયેલી ૬૦ જેટલી પુસ્તીકાઓનું ગુજરાતીમાં ભાષાન્તરેય કર્યું છે.. શુભેચ્છાઓ... બહેન, તમારે હાથે વીદેશે ગુજરાતી ભાષાની સેવા થતી રહો... ..ઉત્તમ ગજર..)

-Bhadra Vadgama

London - UK eMail : bv0245@gmail.com

‘સન્દે ઈ.મહેશ્વીલ’ – વર્ષ : અગ્નીયારમું – અંક: 344 – March 20, 2016
‘ઉત્તમ ગજર’ માં અક્ષરાંકન: ઉત્તમ ગજર - uttamgajjar@gmail.com

@ @ @ @ @

More than 3,20,76,000 Gujarati Language lovers have visited

<http://www.gujaratilexicon.com>

More than 55,85,000 have visited Digital Bhagwadgomandal

<http://www.bhagwadgomandal.com>

More than 8,30,000 have visited Lokkosh

<http://lokkosh.gujaratilexicon.com>

More than 2,72,000 have visited Global-Gujaratilexicon

<http://global.gujaratilexicon.com>

@ @ @ @ @ @ @ @ @